

ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)

22. prosince 2005 *

Ve věci T-146/04,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, bývalý poslanec Evropského parlamentu, s bydlištěm v Saint-Pierre-d'Irube (Francie), zastoupený D. Rougetem, advokátem,

žalobce,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému H. Krückem, C. Karamarcosem a D. Moorem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovanému,

* Jednací jazyk: francouzština.

podporovanému

Španělským královstvím, zastoupeným svým zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 24. února 2004, týkajícího se inkasa částek vyplacených žalobci z titulu parlamentních nákladů a příspěvků,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý rozšířený senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Pappasavvas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. září 2005,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 199 odst. 1 ES stanoví:

„Evropský parlament přijme svůj jednací řád většinou hlasů všech členů.“

- 2 Článek 5 jednacího řádu Evropského parlamentu, ve znění použitelném na projednávanou věc (Úř. věst. 2003, L 61, s. 1; Zvl. vyd. 3/38, s. 92, dále jen „řád“), stanoví:

„Předsednictvo stanoví pravidla pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům.“

- 3 Článek 16 řádu stanoví:

„Po volbě místopředsedů volí parlament pět kvestorů.“

Kvestoři jsou voleni stejným způsobem jako místopředsedové.“

4 Podle článku 21 řádu:

„1. Předsednictvo se skládá z předsedy a čtrnácti místopředsedů Parlamentu.

2. Kvestoři jsou členy předsednictva s poradním hlasem.“

5 Podle čl. 22 odst. 2 řádu:

„Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců a vnitřní organizace Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánů.“

6 Podle článku 25 řádu:

„Kvestoři jsou pověřeni správními a finančními záležitostmi, které se přímo týkají poslanců, a to podle vnitřních směrnic stanovených předsednictvem.“

7 Podle čl. 182 odst. 1 řádu:

„Parlamentu je nápomocen generální tajemník jmenovaný předsednictvem.

Generální tajemník se před předsednictvem slavnostně zaváže, že bude plnit své povinnosti svědomitě a naprosto nestranně.“

8 Pravidla pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu (dále jen „pravidla NPP“) přijalo předsednictvo Evropského parlamentu na základě článku 22 řádu a podle článku 199 ES, článku 112 AE a článku 25 ESUO.

9 Podle čl. 13 odst. 1 prvního pododstavce pravidel NPP, ve znění platném v rozhodné době, „[p]oslanci mají nárok na paušální příspěvek ve výši stanovené předsednictvem na pokrytí nákladů spojených s jejich parlamentními aktivitami, které nejsou kryty jinými příspěvky podle těchto pravidel (dále označován jako příspěvek na obecné náklady).“

10 Článek 14 odst. 1 pravidel NPP stanoví:

„S výhradou souladu s ustanoveními tohoto článku má poslanec nárok na příspěvek (dále označovaný jako ‚příspěvek na parlamentní asistenci‘) určený ke krytí nákladů spojených se zaměstnáváním nebo využíváním služeb jednoho nebo více asistentů [...]“

11 V souladu s čl. 14 odst. 2 a 7 písm. b) pravidel NPP může poslanec pověřit třetí osobu zvanou „plátce“ částečnou nebo úplnou správou jeho příspěvku na parlamentní asistenci (zvaného také „příspěvek na sekretariát“).

12 Podle čl. 16 odst. 2 pravidel NPP:

„Zjistí-li generální tajemník, že byly neoprávněně vyplaceny částky z titulu příspěvku na parlamentní asistenci, vydá nařízení směřující k inkasu těchto částek od dotčeného poslance.“

13 Podle článku 27 pravidel NPP:

„2. Domnívá-li se poslanec, že tato pravidla byla nesprávně aplikována, může se písemně obrátit na generálního tajemníka. Nedojde-li k dohodě mezi poslancem a generálním tajemníkem, předkládá se otázka kvestorům, kteří rozhodnou po konzultaci s generálním tajemníkem. Kvestoři mohou rovněž konzultovat s předsedou a/nebo s předsednictvem.

3. Zjistí-li generální tajemník po konzultaci s kvestory, že byly poslancům Evropského parlamentu neoprávněně vyplaceny částky z titulu příspěvků stanovených těmito pravidly, vydá nařízení směřující k inkasu těchto částek od dotčených poslanců.

4. Ve výjimečných případech a na návrh generálního tajemníka podaný po konzultaci s kvestory může předsednictvo v souladu s článkem 73 finančního nařízení a s jeho prováděcími pravidly pověřit generálního tajemníka dočasným pozastavením vyplácení parlamentních příspěvků do doby, než poslanec vrátí částky, které nebyly řádně použity.

Při přijímání rozhodnutí předsednictvo dbá na řádný výkon mandátu poslance a na správný chod orgánu s tím, že dotčeného poslance vyslechne před přijetím takového rozhodnutí.“

14 Výše uvedený odst. 4 byl do článku 27 pravidel NPP vložen na základě rozhodnutí předsednictva ze dne 12. února 2003.

15 Článek 5 vnitřních pravidel provádění rozpočtu Evropského parlamentu přijatých předsednictvem dne 4. prosince 2002 stanoví:

„3. Rozhodnutím o pověření, které přijal orgán zastoupený předsedou, je generální tajemník jmenován hlavní schvalující osobou.

4. Schvalujícím osobám uděluje pověření hlavní schvalující osoba. Další pověření udělují schvalující osoby dalším schvalujícím osobám.“

- 16 Článek 71 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), stanoví:

„Vlastní zdroje poskytnuté Komisi a veškeré pohledávky identifikované jako jisté, o stanovené pevné částce a splatné, musí být zjištěny inkasním příkazem předloženým účetnímu a oznámením o dluhu zasláným dlužníku, přičemž obojí vypracuje příslušná schvalující osoba.“

- 17 Podle čl. 72 odst. 2 finančního nařízení:

„Orgán může formálně zjišťovat pohledávky od jiných subjektů než států prostřednictvím vykonatelného rozhodnutí ve smyslu článku 256 smlouvy o ES.“

- 18 Podle čl. 73 odst. 1 finančního nařízení:

„Účetní provádí inkasní příkazy řádně vystavené příslušnou schvalující osobou. Zajistí s náležitou pečlivostí, aby Společenství obdrželo své příjmy a aby byla zachována práva Společenství.“

Účetní při vybírání pohledávek Společenství do nich započítá pohledávky dlužníka vůči Společenství, pokud jsou jisté, splatné a stanovené pevnou částkou.“

- 19 Podle čl. 78 odst. 3 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002, o prováděcích pravidlech finančního nařízení (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145):

„Oznámení o dluhu informuje dlužníka, že:

- a) Společenství zjistila pohledávku;
- b) dluh je ve prospěch Společenství splatný k určitému dni (dále jen ‚den splatnosti‘);
- c) v případě nezaplacení do dne splatnosti ponese dluh úroky se sazbou uvedenou v článku 86, aniž jsou dotčeny platné zvláštní předpisy;
- d) pokud je to možné, provede orgán inkaso započtením poté, co uvědomí dlužníka;
- e) v případě nezaplacení ke dni splatnosti provede orgán inkaso uplatněním předem složených jistot;

- f) pokud není možné po všech těchto krocích inkasovat celou částku, provede orgán inkaso výkonem rozhodnutí podle čl. 72 odst. 2 finančního nařízení nebo na základě žaloby.

Schvalující osoba zasílá oznámení o dluhu dlužníkovi s kopií pro účetního.“

20 Článek 80 nařízení č. 2342/2002 stanoví:

„1. Zjištění pohledávky vychází z podkladů, které potvrzují nárok Společenství.

2. Před zjištěním pohledávky provede příslušná schvalující osoba osobně kontrolu podkladů nebo se na vlastní odpovědnost ujistí, že tato kontrola byla provedena.“

21 Podle článku 83 nařízení č. 2342/2002:

„V každém stadiu řízení v případě, že má dlužník vůči Společenství také jistou a splatnou pohledávku o stanovené částce potvrzenou platebním příkazem, a poté, co uvědomí příslušnou schvalující osobu a dlužníka, inkasuje účetní pohledávku započtením.“

22 Podle článku 84 nařízení č. 2342/2002:

„1. Aniž je dotčen článek 83, pokud nebyla celá částka inkasována v den splatnosti uvedený v oznámení o dluhu, uvědomí o tom účetní příslušnou schvalující osobu a bezodkladně zahájí postup pro získání částky jakýmkoli právními prostředky, včetně případného propadnutí předem složených jistot.

2. Aniž je dotčen článek 83, pokud není možné provést způsob inkasa uvedený v odstavci 1 a dlužník nezaplatí ani po obdržení upomínky od účetního, vymáhá účetní pohledávku výkonem rozhodnutí v souladu s čl. 72 odst. 2 finančního nařízení nebo žalobou.“

23 Článek 4 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331), stanoví:

„Přístup k dokumentu, který orgán vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 24 K. G. Atxalandabaso byl od roku 1999 poslancem Evropského parlamentu zapsaným na seznamu baskické politické skupiny „Euskal Herritarok/Batasuna“ (dále jen „EH/B“). Na základě usnesení Juzgado de Instrucción n° 5 de Madrid (vyšetřující soudce č. 5 v Madridu) ze dne 26. srpna 2002, jakož i na základě rozsudku Tribunal Supremo (Nejvyšší soud Španělska) ze dne 27. března 2003, byla EH/B ve Španělsku prohlášena za nezákonnou. Opravné prostředky podané proti tomuto rozsudku u Tribunal Constitucional (Ústavní soud Španělska) byly zamítnuty. Zákaz EH/B neměl žádné právní důsledky pro poslanecký mandát žalobce, který jej nadále vykonával až do konce funkčního období, tedy do června roku 2004.
- 25 Parlamentní příspěvky byly žalobci hrazeny od začátku jeho mandátu v roce 1999, a pokud jde o příspěvky na obecné náklady a na sekretariát, až do 31. srpna 2001 na běžný účet otevřený u Banque Bruxelles Lambert SA na jeho jméno a na jméno EH/B. EH/B jednala jako plátce ve smyslu čl. 14 odst. 2 pravidel NPP.
- 26 Dne 21. března 2002 vybral žalobce částku 210 354 eur z vkladní knížky k běžnému účtu.
- 27 Den po výběru, tedy dne 22. března 2002, byl pan Gorrotxategi, pokladník EH/B a účetní žalobce, cestou z Belgie zadržen při svém příjezdu na území Francie. První vyšetřující soudce tribunal de grande instance v Paříži zajistil částku 200 304 eur, kterou měl pan Gorrotxategi u sebe.

28 Předsednictvo Parlamentu se s touto věcí poprvé seznámilo během svého jednání dne 8. dubna 2002. Bod 8.2 zápisu z uvedeného jednání zní následovně:

„Předsednictvo [...]

- bere na vědomí informace zveřejněné v médiích, podle kterých francouzské úřady zadržely dva členy národní politické strany, kteří u sebe měli značný obnos peněz a údajně prohlásili, že tyto prostředky byly vyplaceny členu Evropského parlamentu v rámci jeho činnosti;

- po vyslechnutí předsedy pověřuje generálního tajemníka, aby v projednávané věci přijal veškerá příslušná opatření, zejména aby prověřil, zda výdaje vynaložené dotčeným členem jsou v souladu s jednotlivými závaznými pravidly, a podal kvestorům zprávu o jakémkoli případném porušení těchto pravidel.“

29 Dopisem ze dne 12. dubna 2002 připomněl generální tajemník Parlamentu (dále jen „generální tajemník“) žalobci jednotlivé příspěvky, které mu byly vyplaceny od začátku jeho mandátu, a vyzval ho, aby do konce měsíce dubna 2002 vyčíslil použití záloh vyplacených z titulu příspěvků na sekretariát od roku 1999 do 31. ledna 2001 a doložil detaily použití záloh vyplacených z titulu příspěvků na obecné náklady.

- 30 Žalobce odpověděl dopisem ze dne 6. května 2002, ve kterém uvedl účetní údaje týkající se použití příspěvků na sekretariát a na obecné náklady za roky 1999, 2000 a 2001. Podle těchto údajů dlužil žalobce 103 269,79 eur EH/B, 51 070,19 eur třem asistentům a 15 359,46 eur orgánům sociálního zabezpečení, tedy celkem částku 169 699,44 eur.
- 31 V návaznosti na poskytnutá vysvětlení vyzval generální tajemník žalobce dopisem ze dne 7. června 2002, aby nechal provést audit použití těchto příspěvků specializovanou společností. Dále v dopise konstatoval, že žalobce z příspěvku na sekretariát nepoužil částku ve výši 58 155,82 eur, a vyzval ho k jejímu okamžitému vrácení. Žalobce se tuto částku zavázal Parlamentu vrátit v měsíčních splátkách ve výši 3 000 eur.
- 32 Na tento dopis odpověděl žalobce dne 20. června 2002 tak, že částka odpovídající přibližně 200 000 eur, kterou zadržely francouzské úřady, pocházela výhradně od Parlamentu, že na běžný účet, ze kterého byla vybrána, přicházely výhradně platby od Parlamentu, a že její vrácení je nezbytnou podmínkou pro to, aby byl případně schopen plnit svoje závazky vůči Parlamentu. Žalobce rovněž požádal generálního tajemníka o vystavení potvrzení o původu uvedené částky za účelem jeho předložení prvnímu vyšetřujícímu soudci tribunal de grande instance v Paříži. Žalobce dále vyjádřil souhlas s provedením auditu navrženého generálním tajemníkem.
- 33 Generální tajemník odpověděl dopisem ze dne 8. července 2002, jehož přílohou bylo potvrzení uvádějící veškeré platby provedené Parlamentem na běžný účet. Z potvrzení vyplývá, že Parlament převedl na tento účet v období od 1. července 1999 do 31. prosince 2001 celkem 495 891,31 eur z titulu příspěvků na cestovní náklady, na obecné náklady a na náklady na sekretariát (příspěvky na náklady na sekretariát byly od 1. září 2001 hrazeny na jiné účty).

- 34 Přípisem ze dne 9. ledna 2003 předal generální ředitel financí Parlamentu žalobci auditorskou zprávu (datovanou ke dni 19. prosince 2002) o částkách vyplacených z titulu příspěvků na obecné náklady a na sekretariát. Audit provedla soukromá společnost vybraná na základě dohody účastníků.
- 35 Podle bodu 4 zprávy byly předmětem zkoumání auditorů částky vyplacené v období od 1. července 1999 do 31. prosince 2001 z titulu příspěvků na obecné náklady a na sekretariát.
- 36 Podle auditorské zprávy vyplatil Parlament žalobci v období od 1. července 1999 do 31. prosince 2001 z titulu příspěvků na obecné náklady částku 104 021 eur, z nichž 103 927 bylo řádně doloženo. Během téhož období vyplatil Parlament žalobci z titulu příspěvků na sekretariát částku 242 582 eur. Pokud jde o tuto částku, 53 119 eur bylo řádně doloženo, zatímco ohledně zbývajících 189 463 eur žalobce neposkytl žádný doklad prokazující jejich použití.
- 37 Žalobce podal k této zprávě vyjádření, které k ní bylo přiloženo.
- 38 Dopisem ze dne 30. ledna 2003 oznámil generální tajemník žalobci, že ho s ohledem na auditorskou zprávu vyzývá, aby do příštího jednání předsednictva plánovaného na 10. únor předložil doklady prokazující použití částky 189 463 eur.
- 39 Dopisem ze dne 6. února 2003 předložil žalobce doklady a doplnil dodatečná vysvětlení.

40 Dne 12. února 2003 přijalo předsednictvo rozhodnutí pověřit generálního tajemníka, aby vyčíslil přesnou výši žalobcova dluhu a aby ho vyzval k jeho zaplacení.

41 26. února 2003 zaslal generální tajemník žalobci dopis, ve kterém mu sdělil, že na základě skutečností jím sdělených v dopise ze dne 6. února 2003, lze za řádně doloženou považovat pouze částku ve výši 12 947 eur. Pokud jde o ostatní výdaje, generální tajemník je odmítl vzít v potaz s tím, že nebyly podloženy řádnými doklady, že se nevztahovaly na příspěvky na sekretariát nebo že se týkaly částek, které dosud nebyly oprávněným vyplaceny. Původní výše tedy byla snížena na 176 516 eur. Generální tajemník vyzval žalobce, aby kontaktoval služby Parlamentu a sjednal podmínky vrácení dlužné částky.

42 Dne 10. března 2003 byl usnesením zamítnut návrh na vrácení zajištěné částky 200 304 eur, který podal žalobce prvnímu vyšetřujícímu soudci u tribunal de grande instance v Paříži. Podle informací sdělených advokátem žalobce je v této věci vedeno řízení u Evropského soudu pro lidská práva.

43 Poté, co advokát žalobce požádal o určité doklady a vysvětlení, z nichž některé mu poskytl generální tajemník v dopise ze dne 16. dubna 2003, se žalobce dne 21. dubna 2003 podle čl. 27 odst. 2 pravidel NPP odvolal proti dopisu generálního tajemníka ze dne 26. února 2003.

44 Generální tajemník odpověděl dopisem ze dne 17. července 2003 na odvolání podané žalobcem. Domníval se, že ve skutečnosti toto odvolání směřuje proti rozhodnutí předsednictva ze dne 12. února 2003. Konstatoval, že toto posledně

uvedené rozhodnutí obsahovalo pouze jemu a právnímu oddělení Parlamentu určené pokyny, které mohly vést k rozhodnutím dotýkajícím se žalobce. Generální tajemník také upozornil na to, že se řízení dosud nachází pouze ve stadiu vyšetřování za účelem případné konzultace s kvestory podle čl. 27 odst. 2 pravidel NPP, a že tedy, jelikož nebylo přijato žádné rozhodnutí předsednictva, které by se přímo dotýkalo žalobce, mu nepřísluší zkoumat návrh z hlediska věci samé.

45 Poté žalobce předložil další doklady, zejména předvolání k odboru práva, zaměstnanosti a sociálního zabezpečení správy autonomní obce Euskadi ke smírčímu řízení ve věci návrhu podaného třemi z jeho asistentů a týkajícího se mzdových nedoplatků ve výši 50 865,43 eur. Rovněž předložil vyúčtování výdajů v celkové výši 63 308,64 eur, vynaložených na domácnost žalobce a jeho asistentů v Bruselu během období, které bylo předmětem auditu. Tyto výdaje měla nést EH/B, která v souladu se smlouvou uzavřenou se žalobcem údajně strhávala paušální částku ve výši 600 eur ze mzdy každého asistenta. Tuto částku dosud nezaplatil, a tudíž ji EH/B stále dluží.

46 Generální tajemník odmítl vzít tyto prvky v úvahu. V dopise ze dne 18. prosince 2003 jednak uvedl, že žalobce nepředložil doklady týkající se úhrady mzdových nedoplatků, které byly předmětem smíru, jednak konstatoval, pokud jde o faktury k výdajům na domácnost, že chybějí doklady prokazující existenci smluvních závazků, jejichž plněním mělo být zaplacení částky 63 308,64 eur, a dále uvedl, že tyto faktury byly převážně vystaveny nikoli EH/B, nýbrž jinou osobou.

47 Dopisem ze dne 28. ledna 2004 připomněl generální tajemník žalobci, že jeho dluh vůči Parlamentu podle auditu a podle předložených a následně uznaných dokladů činí 176 516 eur (viz body 38 a 41 výše). Uvedl, že jelikož žalobce již započal splácet

část dluhu ve výši 58 155,82 eur měsíčními splátkami ve výši 3 000 eur (viz bod 31 výše), zbývá vrátit částku ve výši 118 360,18 eur.

48 Generální tajemník upřesnil, že mu z čl. 16 odst. 2 a z čl. 27 odst. 3 pravidel NPP vyplývá povinnost vydat pokyny k inkasu neprávem vyplacené částky ve výši 118 360,18 eur, anebo, bude-li to nutné, navrhnout předsednictvu dočasné pozastavení některých příspěvků žalobce v souladu s čl. 27 odst. 4 uvedených pravidel.

49 Dne 9. února 2004 proběhlo slyšení žalobce u generálního tajemníka. Ze zápisu ze slyšení vyplývá, že generální tajemník zamýšlel předložit předsednictvu návrh na schůzi předsednictva plánovanou na 25. únor 2004.

50 Dopisem ze dne 24. února 2004 se generální tajemník obrátil na žalobce následovně:

„V návaznosti na můj dopis ze dne 28. ledna t. r. a po Vašem slyšení ze dne 9. února t. r. Vám v příloze zasílám mnou právě vydané rozhodnutí podle příslušných ustanovení finančního nařízení Unie a pravidel pro úhradu nákladů a příspěvků poslanců ve věci vrácení částky ve výši 118 360,18 eur Parlamentu, kterou dlužíte. Předsednictvo o tom bude informováno na své příští schůzi [...]“

51 Rozhodnutí generálního tajemníka ze dne 24. února 2004 přiložené k výše uvedenému dopisu (dále jen „napadené rozhodnutí“) vychází z článků 16 a 27

pravidel NPP a z článků 71 a 73 finančního nařízení. Napadené rozhodnutí rovněž odkazuje na konzultaci s kvestory, která se konala dne 14. ledna 2004. Podle bodu 1 odůvodnění napadeného rozhodnutí činí pohledávka Parlamentu 176 576 eur, a jelikož žalobce již započal splácet částku ve výši 58 155,82 eur měsíčními splátkami ve výši 3 000 eur (viz bod 47 výše), zbývá vrátit částku ve výši 118 360,18 eur. Je v něm zmíněn příkaz k inkasu č. 92/332 ze dne 18. března 2003, vydaný další schvalující osobou Parlamentu a znějící na částku 118 360,18 eur.

52 V bodu 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí se uvádí, že je třeba v souladu s čl. 16 odst. 2 a s čl. 27 odst. 3 pravidel NPP provést inkaso částky 118 360,18 eur započtením na parlamentní příspěvky, které jsou pro výkon volebního mandátu žalobce nejméně důležité.

53 Dle výroku napadeného rozhodnutí:

„1. Z příspěvků placených K. G. Atxalandabasovi, poslanci Evropského parlamentu, bude sráženo až do úplného splacení jeho dluhu vůči Evropskému parlamentu v aktuální výši 118 360,18 eur:

— 50% z příspěvku na obecné náklady,

— 50% z příspěvku na pobyt.

2. V případě, že mandát K. G. Atxalandabasa, poslance Evropského parlamentu, skončí, budou sráženy až do úplného splacení jeho dluhu vůči Evropskému parlamentu:

— překlenovací příspěvek v souvislosti s ukončením mandátu a

— jakékoli další platby, na které má poslanec nárok.“

54 Žalobce v dopise ze dne 1. března 2004 předložil svá vyjádření k napadenému rozhodnutí a požádal o dodatečné dokumenty a vysvětlení, jakož i o přístup k celému spisu, na jehož základě byla vydána rozhodnutí, která se ho týkala.

55 Generální tajemník odpověděl dopisem ze dne 31. března 2004, ve kterém poskytl některá upřesnění a uvedl, že přístup k celému spisu bude žalobci umožněn v rozsahu, jak je omezen příslušnými ustanoveními nařízení č. 1049/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

56 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 20. dubna 2004 podal žalobce tuto žalobu. Parlament předložil svoji žalobní odpověď kanceláři Soudu dne 29. června 2004.

- 57 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 13. července 2004 navrhlo Španělské království vstoupit do tohoto řízení jako vedlejší účastník na straně Parlamentu. Usnesením ze dne 14. října 2004 připustil předseda druhého senátu Soudu toto vedlejší účastenství. Vedlejší účastník předložil ve stanovené lhůtě svůj spis.
- 58 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud o zahájení ústní části řízení a vyzval v rámci organizačních procesních opatření účastníky řízení, aby odpověděli na soubor otázek.
- 59 Po vyslechnutí účastníků Soud věc předal druhému rozšířenému senátu.
- 60 Dopisem žalobce došlým dne 27. května 2005 a dopisem Parlamentu došlým dne 1. června 2005 vyhověli účastníci řízení organizačním a procesním opatřením přijatým Soudem tím, že rovněž předložili některé dokumenty.
- 61 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 12. září 2005.
- 62 Žalobce navrhuje, aby Soud:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

63 Parlament navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

64 Španělské království navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

65 Na podporu svých návrhových žádání uvádí žalobce osm žalobních důvodů pro zrušení napadeného rozhodnutí, vycházejících, zaprvé, z porušení pravidel NPP, zadruhé, z porušení „zásady objektivit y a nestrannosti“, zatřetí, z porušení zásady kontradiktornosti a práv obhajoby, začtvrté, z porušení pravidel doručování rozhodnutí, zapáté, z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zašesté, z porušení zásady rovnosti a nediskriminace, zasedmé, ze zneužití pravomoci, a zaosmé, z chyb při posuzování dokladů předložených generálnímu tajemníkovi.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení pravidel NPP

Argumenty účastníků řízení

- 66 První žalobní důvod se skládá z pěti částí. První dvě části postupně vycházejí z porušení čl. 27 odst. 2 a 4 pravidel NPP a tři následující části z porušení práv obhajoby, zásady rovnosti a čl. 27 odst. 3 pravidel NPP.
- 67 Pokud jde o porušení čl. 27 odst. 2 pravidel NPP, žalobce uvádí, že v návaznosti na jeho dopis ze dne 21. dubna 2003 (viz bod 43 výše), ve kterém uvedl, že pravidla NPP na něj byla nesprávně aplikována a že vzhledem k tomu, že mezi ním a generálním tajemníkem nedošlo k uzavření žádné dohody, tato otázka měla být předložena kvestorům v souladu s tímto článkem, aby po konzultaci s generálním tajemníkem a případně i s předsedou předsednictva vydali rozhodnutí. Napadené rozhodnutí však údajně vydal generální tajemník, do jehož působnosti takové rozhodnutí nemá patřit.
- 68 Pokud jde o porušení čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, žalobce připomíná, že podle tohoto ustanovení je pouze předsednictvo příslušné k vydání takového rozhodnutí o inkasu neoprávněně vyplacených částek z titulu parlamentních příspěvků započtením na nároky dotčeného poslance na příspěvky.
- 69 Co se týče porušení zásady rovnosti, žalobce uplatňuje, že Parlament jednal diskriminačním způsobem, pokud jde o zveřejnění jmen poslanců, kteří mají s orgánem spor. Zatímco Parlament obvykle nesděluje v takových věcech osobní údaje, tato praxe údajně nebyla v jeho případě dodržena. V tomto ohledu poukazuje

na to, že úřad Parlamentu ve Španělsku publikoval v březnu 2003 přehled tisku shromažďující pro něj nepříznivé články španělských deníků pojednávající o této věci. Takové chování podle něho zároveň porušuje ustanovení o ochraně osobních údajů a článek 8 evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“).

- 70 Pokud jde o porušení čl. 27 odst. 3 pravidel NPP, žalobce se domnívá, že v rozporu s dispozicí tohoto ustanovení generální tajemník bez předchozí konzultace s kvestory nabyt přesvědčení, a to již od svého rozhodnutí ze dne 26. února 2003 (viz bod 41 výše), že částka 176 516 eur byla vyplacena neoprávněně.
- 71 Parlament tvrdí, co se týče dvou prvních částí žalobního důvodu, že z ustanovení čl. 16 odst. 2 a čl. 27 odst. 2 až 4 pravidel NPP, ve vzájemném spojení, vyplývají tři odlišná řízení pro případ nesouhlasu nebo prodlení, pokud jde o hrazení nebo používání jednotlivých příspěvků.
- 72 První řízení, popsané v čl. 27 odst. 2, se má týkat zjištění finančních práv poslance a hrazení nákladů a příspěvků a má být použito v případě rozporu v posouzení mezi zúčastněným a orgánem. V takovém případě podle Parlamentu poslanec nejprve požádá generálního tajemníka o vydání rozhodnutí, kterým může být jeho „stížnosti“ vyhověno. Nedojde-li mezi stranami k dohodě, je věc po fakultativní konzultaci generálního tajemníka s předsedou nebo s předsednictvem předložena k rozhodnutí kvestorům.
- 73 Předmětem druhého řízení popsaného v čl. 16 odst. 2 a v čl. 27 odst. 3 má být zpětná kontrola použití částek vyplacených poslanci z titulu nákladů a příspěvků a inkaso

neoprávněně vyplacených částek. Podle Parlamentu, pokud generální tajemník zjistí, že byly neoprávněně vyplaceny částky z titulu parlamentních příspěvků (protože nebyly použity v souladu s pravidly NPP), přistoupí tajemník k jejich inkasu. Článek 27 odst. 2 údajně není pro toto řízení použitelný, neboť jeho aplikace by znemožnila použití čl. 27 odst. 3 a 4 vzhledem k tomu, že by vyloučila jakékoliv konečné rozhodnutí generálního tajemníka.

- 74 Třetí řízení stanovené v čl. 27 odst. 4 se má týkat výjimečných případů, ve kterých může předsednictvo rozhodnout o dočasném pozastavení výplat parlamentních příspěvků.
- 75 Parlament se rovněž dovolává článků 71 a 73 finančního nařízení a zdůrazňuje, že rozhodnutí o inkasu musí respektovat ustanovení tohoto nařízení. Parlament také odkazuje na článek 5 vnitřních pravidel o provádění jeho rozpočtu (viz bod 15 výše). Podle tohoto článku má být generální tajemník jmenován hlavní schvalující osobou. Naproti tomu není v tomto rámci upravena žádná role předsednictva nebo kvestorů. Parlament uvádí, že inkaso dluhu žalobce bylo provedeno započtením v souladu s čl. 73 odst. 1 druhým pododstavcem finančního nařízení (viz bod 18 výše).
- 76 Parlament zdůrazňuje, že se projednávaný spor týká výlučně řízení podle čl. 27 odst. 3 pravidel NPP, a nikoli podle odst. 2 tohoto článku. Parlament upřesňuje ve svých odpovědích na písemné dotazy Soudu, že totiž považoval za vhodnější současně použít čl. 16 odst. 2 a čl. 27 odst. 3 pravidel NPP.

- 77 Pokud jde o dopis žalobce ze dne 21. dubna 2003 (viz bod 67 výše), Parlament uvádí, že na jeho základě nemohlo dojít k zahájení řízení podle čl. 27 odst. 2 pravidel NPP, jelikož generální tajemník v té době ještě nerozhodl s konečnou platností.
- 78 Navíc Parlament uplatňuje, že nebylo použito ani řízení podle čl. 27 odst. 4 pravidel NPP. V řízení podle čl. 27 odst. 3 pravidel NPP Parlament nezpochybňoval náklady a příspěvky hrazené žalobci, nýbrž jejich část použil k započtení za účelem snížení dluhu žalobce. V případě, že by Parlament pozastavil výplatu příspěvků na základě čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, nebyly by zde následně žádné částky, které by mohly být předmětem započtení na dluh žalobce vůči Parlamentu.
- 79 V důsledku toho čl. 27 odst. 4 pravidel NPP nepopisuje řízení o započtení, nýbrž poskytuje Parlamentu možnost vyvíjet tlak na svoje členy prostřednictvím dočasného pozastavení vyplácení příspěvků až do doby, než dotyčný poslanec vrátí z vlastní iniciativy částky, které neoprávněně obdržel z titulu parlamentních příspěvků. Podle Parlamentu jde o neobratně formulované ustanovení, které se z toho důvodu v jeho stávajícím znění neuplatní.
- 80 Nakonec Parlament zdůrazňuje, že argumentace žalobce týkající se porušení ustanovení o ochraně osobních údajů je bez skutkových a právních prvků, které by ji podepřely, neúčinná. Pokud jde o porušení článku 8 EÚLP, Parlament uplatňuje nepřipustnost tohoto žalobního důvodu s odůvodněním, že se poprvé objevuje v replice.

- 81 Španělské království se připojuje k argumentaci Parlamentu v části týkající se analýzy tří řízení popsaných v článcích 16 a 27 pravidel NPP a použití druhého z nich v projednávaném případě. Z toho má vyplývat, že čl. 16 odst. 2 a čl. 27 odst. 3 představují patřičný právní základ pro napadené rozhodnutí.
- 82 Španělské království během jednání podpůrně uvedlo několik úvah o možných následcích v případě, že by Soud dospěl k závěru, že čl. 27 odst. 4 pravidel NPP měl být Parlamentem považován za patřičný právní základ. V takové situaci by případné zrušení napadeného rozhodnutí vrátilo věc do stadia předcházejícího jeho přijetí a vedlo by ke zhojení vad řízení. V tomto rámci se Španělské království odvolalo na rozsudek Soudu ze dne 15. října 1998, *Industrie des poudres sphériques v. Rada* (T-2/95, Recueil, s. II-3939). Podle analýzy Španělského království by se Soud mohl nechat inspirovat bodem 91 tohoto rozsudku a prohlásit, že má-li být napadené rozhodnutí zrušeno na tomto základě, není důvod zpochybnit celé správní řízení, které vedlo k jeho přijetí.

Závěry Soudu

— Ke dvěma prvním částem prvního žalobního důvodu

- 83 Pokud jde o první část vycházející z porušení čl. 27 odst. 2 pravidel NPP, je třeba konstatovat, že toto ustanovení upravuje řízení zakládající příslušnost kvestorů pro rozhodování o všech rozporech mezi poslanci a generálním tajemníkem ohledně aplikace pravidel NPP. Jde o ustanovení s obecnou působností, které se vztahuje s výhradou zvláštních pravidel na všechny věci upravené těmito pravidly (pojistné smlouvy, jazykové kurzy, ubytování, zdravotní výdaje, atd.). V důsledku výše uvedeného je namístě poukázat na to, že představuje obecné ustanovení ve vztahu

k čl. 16 odst. 2 a k čl. 27 odst. 3 a 4, které se týkají speciálně sporů ve věcech inkasa neoprávněně vyplacených parlamentních příspěvků. Jsou-li tedy k dispozici zvláštní ustanovení, není čl. 27 odst. 2 použitelný ve věcech inkasa neoprávněně vyplacených parlamentních příspěvků (obdobně viz rozsudky Soudního dvora ze dne 12. prosince 1995, *Chiquita Italia*, C-469/93, Recueil, s. I-4533, bod 61, a ze dne 19. června 2003, *Mayer Parry Recycling*, C-444/00, Recueil, s. I-6163, body 49 až 57). V důsledku výše uvedeného musí být první část prvního žalobního důvodu zamítnuta jako neopodstatněná.

- 84 Pokud jde o druhou část vycházející z porušení čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, je namíste úvodem upřesnit, že podstatu napadeného rozhodnutí tvoří dvě části, a to, na straně jedné, zjištění generálního tajemníka, že částky uvedené v napadeném rozhodnutí byly žalobci neoprávněně vyplaceny a že je namíste je inkasovat, a, na straně druhé, rozhodnutí o inkasu započtením na příspěvky, které mají být vyplaceny žalobci.
- 85 Projednávaná část žalobního důvodu se týká pouze legality druhé části napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu je třeba nejprve prozkoumat, zda tento odstavec skutečně popisuje řízení o započtení, a pokud ano, zda takové řízení má coby *lex specialis* přednost před řízením podle čl. 16 odst. 2 a čl. 27 odst. 3 uvedených pravidel.
- 86 Ohledně prvního bodu Soud shledává, že čl. 27 odst. 4 skutečně popisuje řízení o započtení. Toto zjištění se zakládá na následujících prvcích. V první řadě čl. 27 odst. 4 odkazuje na článek 73 finančního nařízení a na podmínky provádění tohoto článku. Článek 73 odst. 1 druhý pododstavec finančního nařízení stanoví povinnost účetního každého orgánu inkasovat započtením a v náležitě výši pohledávky Společenství za jakýmkoli dlužníkem, který má sám jistou a splatnou pohledávku o stanovené pevné částce za Společenstvími.

- 87 Mimoto z čl. 78 odst. 3 písm. d) až f) a z článků 83 a 84 nařízení č. 2342/2002, týkajících se prováděcích pravidel k článkům 71 a 73 finančního nařízení, vyplývá, že každý orgán je povinen přistoupit k inkasu pohledávek Společenství přednostně započtením, a že nedojde-li k úhradě (částečné nebo úplné), je povinen zahájit řízení o inkasu jakoukoli jinou právní cestou (propadnutím předem složených jistot, nuceným výkonem rozhodnutí podle čl. 72 odst. 2 finančního nařízení nebo výkonem rozhodnutí získaného soudní cestou).
- 88 Krom toho je třeba poukázat na to, že Parlamentem navrhovaný výklad, podle kterého čl. 27 odst. 4 pravidel NPP dává orgánu možnost úplně nebo částečně pozastavit vyplácení příspěvků, na které má poslanec nárok, až do doby, než poslanec vrátí z vlastní iniciativy neoprávněně vyplacené částky, a to aniž by za tímto účelem byly použity příspěvky, na které má nárok, avšak jejichž vyplácení je pozastaveno, je v rozporu se zásadou proporcionality.
- 89 V tomto ohledu Soud připomíná, že zásada proporcionality, jež je jednou z obecných právních zásad Společenství, vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení oprávněných cílů sledovaných dotčenou právní úpravou, přičemž se rozumí, že pokud se nabízí volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a že způsobené nepříznivé následky nesmí být nepřiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. července 2005, *Rica Foods v. Komise*, C-41/03 P, Sb. rozh. s. I-6875, bod 85 a uvedená judikatura).
- 90 Zásada proporcionality nadto představuje výkladové kritérium ustanovení práva Společenství (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 25. července 2002, *MRAX*, C-459/99, Recueil, s. I-6591, body 61 a 62; rozsudky Soudu ze dne

25. března 1999, *Forges de Clabecq v. Komise*, T-37/97, Recueil, s. II-859, bod 128, a ze dne 19. července 1999, *Hautala v. Rada*, T-14/98, Recueil, s. II-2489, bod 87) v tom smyslu, že mezi vícero možnými výklady ustanovení je třeba zvolit ten, který je v souladu s uvedenou zásadou.

91 Výklad navrhovaný Parlamentem s sebou v projednávaném případě nese donucující opatření proti poslanci (pozastavení některých jemu náležících příspěvků za účelem, aby ze své iniciativy vrátil částky, které neoprávněně obdržel), zatímco započtení provedené v souladu s článkem 73 finančního nařízení a s jeho prováděcími pravidly postačí pro zajištění zájmů orgánu za účelem vymožení vrácení bezdůvodného obohacení. Takový výklad by také byl v rozporu s články citovanými výše v bodě 87, které stanoví, že každý orgán je povinen provést inkaso pohledávek Společenství započtením přednostně před jinými způsoby inkasa. V důsledku výše uvedeného by výklad navrhovaný Parlamentem vedl k přijetí opatření, které by mohlo způsobit nepřiměřené nepříznivé následky pro dotčeného poslance.

92 Mimoto pojmy „dočasně“ a „do doby, než poslanec vrátí částky, které neoprávněně použil“ čl. 27 odst. 4 pravidel NPP nepotvrzují výklad Parlamentu. Význam pojmu „dočasně“ totiž upřesňuje článek sám, a to ve smyslu „až do doby, než poslanec vrátí částky, které neoprávněně použil“. Přitom pojem „vrátí“ nemusí označovat platbu, nýbrž může také označovat vrácení cestou započtení, které představuje způsob současného zániku vzájemných závazků (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 2003, *Komise v. CCRE*, C-87/01 P, Recueil, s. I-7617, bod 59).

93 Mimoto Parlament během jednání ve své odpovědi na ústní otázku tvrdil, že když předsednictvo přijímalo čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, zamýšlelo vytvořit pravidlo ve

vztahu speciality k pravidlu obsaženému v odst. 3 téhož článku, vybavené některými procesními zárukami ve prospěch poslance, jehož dluh je inkasován cestou započtení.

94 Soud navíc poukazuje na to, že zpráva ze dne 14. ledna 2004 zachycující jednání kvestorů s generálním tajemníkem (předložená Parlamentem na výzvu Soudu) uvádí, že podmínky použití čl. 27 odst. 3 a 4 byly splněny, že konečné rozhodnutí vydá předsednictvo a že generální tajemník se vyzývá, aby provedl slyšení žalobce, než předloží věc předsednictvu k rozhodnutí, což odkazuje na čl. 27 odst. 4.

95 Co se týče vztahu speciality mezi čl. 16 odst. 2, čl. 27 odst. 3 a čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, Soud poukazuje na to, že poslední uvedený článek upřesňuje řízení, kterého má být použito v případě, pro který se stanoví použití jednoho ze způsobů inkasa (započtení), postihujícího příspěvky, které mají být vyplaceny poslanci, aby mohl účinně vykonávat svoji zastupitelskou funkci, přičemž se dbá na to, aby poslanec mohl účinně vykonávat svůj mandát. Z tohoto důvodu upravuje řadu procesních a hmotně právních záruk (předchozí konzultace s kvestory, přiznání rozhodovací pravomoci kolektivnímu orgánu, v daném případě předsednictvu, ochrana účinného výkonu mandátu poslance a řádného fungování orgánu a konečně předchozí slyšení dotčeného poslance). Jelikož se toto ustanovení týká určitého způsobu inkasa jednoho nebo více neoprávněně vyplacených příspěvků, je nutné je považovat za *lex specialis* ve vztahu k čl. 16 odst. 2 a k čl. 27 odst. 3 pravidel NPP, což ostatně odůvodňuje jeho vložení za poslední uvedený odstavec.

96 Pojem „ve výjimečných případech“, uvedený na začátku čl. 27 odst. 4 pravidel NPP, který potvrzuje, že započtení je možné provést teprve poté, co byly dodrženy záruky uvedené v předcházejícím bodě, je třeba chápat v tomto kontextu.

- 97 V důsledku výše uvedeného má Soud za to, že změnou pravidel NPP, ke které došlo v únoru 2003 doplněním nového odst. 4, zamýšlel Parlament stanovit, že je-li namístež inkasovat od poslance pohledávku jejím započtením na parlamentní příspěvky, na jejichž vyplacení má tento poslanec nárok, je možné toto provést pouze v řízení upraveném v odst. 4 uvedeného článku. Vzhledem k tomu, že nebylo v pravomoci generálního tajemníka rozhodnout o dotyčném započtení, aniž by k tomu byl pověřen předsednictvem v souladu s řízením upraveným tímto ustanovením, je třeba napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v jakém nařizuje takové započtení.
- 98 Co se týče vyjádření Španělského království k možnosti tuto vadu napravit, Soud zdůrazňuje, že podle článku 233 ES mu nepřísluší vyjadřovat se k opatření, které je orgán povinen přijmout na základě rozsudku, kterým se akt částečně nebo úplně zrušuje. Naproti tomu je dotčený orgán povinen přijmout opatření vyplývající ze zrušujícího rozsudku (rozsudek Soudu ze dne 27. ledna 1998, *Ladbroke Racing v. Komise*, T-67/94, *Recueil*, s. II-1, bod 200).
- 99 Napadené rozhodnutí tedy musí být zrušeno v rozsahu, v jakém nařizuje inkaso dotčené částky započtením.
- 100 V důsledku toho se Soud domnívá, že je namístež prozkoumat opodstatněnost ostatních důvodů předložených k podpoře žaloby v rozsahu, v jakém se týkají existence a rozsahu žalobcovy povinnosti vrátit Parlamentu částku uvedenou v napadeném rozhodnutí.

— K třetí, čtvrté a páté části prvního žalobního důvodu

- 101 Třetí část, vycházející z porušení práv obhajoby, bude prozkoumána v rámci třetího žalobního důvodu.
- 102 Co se týče porušení zásady rovnosti, pokud jde o zveřejnění jmen poslanců, kteří vedou spor s Parlamentem, a porušení ustanovení o ochraně osobních údajů (viz bod 69 výše), stačí poukázat na to, že žalobce neuvádí žádné konkrétní úkony Parlamentu, které by takové porušení zakládaly, ani údaje, k jejichž předání mělo údajně dojít, ani případnou souvislost mezi takovým předáním a napadeným rozhodnutím. Zveřejnění přehledu tisku shromažďujícího články o této věci není úkonem souvisejícím s napadeným rozhodnutím. Je ostatně nesporné, že předmětné články napsaly osoby bez jakékoli vazby na Parlament. Třetí část prvního žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.
- 103 Pokud jde o část tohoto žalobního důvodu týkající se porušení čl. 27 odst. 3 pravidel NPP, podle které generální tajemník nabyl přesvědčení, aniž by předtím konzultoval kvestory, a to již od svého rozhodnutí ze dne 26. února 2003, že částka ve výši 176 516 eur byla vyplacena neoprávněně (viz bod 70 výše), je třeba ji odmítnout jako nepřipustnou podle čl. 44 odst. 1 písm. c) a čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu Soudu. Žalobce se totiž dovolává takového důvodu až v bodech 30 až 32 svojí repliky, přičemž ke skutečnostem tvrzeným na jeho podporu (rozhodnutí předsednictva ze dne 12. února 2003 a dopis generálního tajemníka ze dne 26. února 2003) nedošlo v průběhu řízení.

*K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení „zásady objektivit
a nestrannosti“*

Argumenty účastníků řízení

- 104 Žalobce v první řadě tvrdí, že neexistuje rámec právní úpravy zajišťující nezávislost a nestrannost předsednictva vůči vlivům a tlakům politických skupin Parlamentu.
- 105 Žalobce v druhé řadě také uplatňuje, že spor je zasazen do rámce kampaně sledující kriminalizaci politických aktivit osob usilujících o samostatnost Baskicka, a zejména EH/B, zahájené v roce 2002 v návaznosti na tiskovou konferenci mluvčích parlamentních skupin španělských politických stran, které vyvíjely tlaky na to, aby orgán zahájil vyšetřování.
- 106 Žalobce předkládá několik článků z tisku, které mají údajně odhalovat politický kontext věci. Zdůrazňuje, že členům Parlamentu, kteří nebyli členy předsednictva, se dostalo privilegovaných informací a že tito členové formulovali pro něj nepříznivé komentáře, zatímco on sám neznal obsah jednání předsednictva ze dne 12. února 2003. Žalobce rovněž odkazuje na prohlášení a verbální útoky tří místopředsedů Parlamentu, jejichž předmětem se údajně měl stát.
- 107 S ohledem na tlak vyvíjený třemi španělskými místopředsedy Parlamentu by podle názoru žalobce kterýkoli z členů představenstva váhal zaujmout stanovisko, které by mohlo být považováno za jemu příznivé nebo dokonce i za vůči němu neutrální.

- 108 Parlament jednak zdůrazňuje, že předsednictvo nepřijalo žádné rozhodnutí, které by se dotklo žalobce, a jednak, že žalobce neuvádí, v čem se jeho výtky týkají napadeného rozhodnutí.

Závěry Soudu

- 109 Je namístě konstatovat, že výtky žalobce směřují proti úkonům předsednictva, a nikoli proti napadenému rozhodnutí, které vydal generální tajemník. Z toho vyplývá, že těmito žalobními důvody nemůže být dotčena legalita napadeného rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 30. září 2003, *Atlantic Container Line a další v. Komise*, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Recueil, s. II-3275, bod 471).
- 110 Totiž i přesto, že předsednictvo přijímalo svá rozhodnutí během celého správního řízení, žádné z nich nepředstavuje právní základ napadeného rozhodnutí. Z toho vyplývá, že se žalobce nemůže dovolávat údajných protiprávností dotýkajících se rozhodnutí předsednictva coby důvodu zrušení napadeného rozhodnutí.
- 111 V každém případě je výtka týkající se neexistence právního mechanismu zaručujícího nezávislost a nestrannost předsednictva neopodstatněná, neboť z judikatury vyplývá, že mezi záruky přiznané právním řádem Společenství ve správních řízeních patří zejména zásada řádné správy, k níž se váže povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně zkoumat všechny relevantní prvky projednávaného případu (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991,

Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14; rozsudky Soudu ze dne 24. ledna 1992, La Cinq v. Komise, T-44/90, Recueil, s. II-1, bod 86, a ze dne 11. září 2002, Alpharma v. Rada, T-70/99, Recueil, s. II-3495, bod 182). Žalobci tedy příslušelo, aby poskytl důkazy porušení této zásady, což neučinil.

- 112 Pokud jde o tvrzení žalobce uvedená v bodech 105 a 106 výše, Soud poukazuje na to, že jsou nerelevantní z toho důvodu, že odkazují na úkony třetích stran (španělských úřadů, zástupců španělských politických stran, mluvčích parlamentních skupin, poslanců Evropského parlamentu a médií) bez jakékoli vazby na napadené rozhodnutí. Taktéž i výtky směřující proti místopředsedům předsednictva jsou nerelevantní, neboť rozhodnutí předsednictva nepředstavují právní základ napadeného rozhodnutí, a to zejména v rozsahu, v němž se vyjadřuje k existenci a k výši pohledávky Parlamentu za žalobcem. Z toho důvodu je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady kontradiktornosti a zachování práv obhajoby

Argumenty účastníků řízení

- 113 Žalobce tvrdí, že mu nebyla doručena zpráva určená kvestorům a vystavená generálním tajemníkem v souladu s mandátem, který mu udělilo předsednictvo dne 8. dubna 2002. Generální tajemník mu ostatně měl údajně odepřít přístup ke spisu, na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí předsednictva ze dne 12. února 2003. Navíc žalobci údajně nebyl doručen výsledek konzultace s kvestory, která proběhla dne 14. ledna 2004. Mimoto, vzhledem k tomu, že kvestoři byli konzultováni před 9. únorem 2004, nemohli vzít v úvahu vyjádření žalobce podaná k tomuto datu. V poslední řadě Parlament žalobci údajně nedoručil plné znění záznamu o jednáních předsednictva ani výsledky hlasování předsednictva o přijatých opatřeních.

- 114 Co se týče čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, jehož se dovolává generální tajemník, žalobce uvádí, že Parlament neprokázal, v čem by zpřístupnění uvedených dokumentů vážně narušilo rozhodovací proces, povinnost mlčenlivosti, profesní nebo obchodní tajemství, jak to vyžaduje uvedené ustanovení.
- 115 Podle žalobce se Parlament dopustil právního omylu, když jej považoval za „třetí osobu“ patřící k „veřejnosti“, jak ji definuje nařízení č. 1049/2001. Jsa totiž osobou přímo „dotčenou“, žalobce je údajně „účastníkem“ řízení.
- 116 Parlament uplatňuje, že dne 12. února 2003 předsednictvo nepřijalo žádné rozhodnutí ve vztahu k žalobci, a proto ani nemohl existovat žádný spis, na jehož základě by takové rozhodnutí bylo vydáno. Nicméně generální tajemník měl údajně zmínit čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, a zejména skutečnost, že orgán dosud s konečnou platností nerozhodl, aby tak odůvodnil odmítnutí Parlamentu zabývat se návrhem žalobce.
- 117 Pokud jde o druhou žádost o nahlédnutí do spisu, podanou žalobcem dne 1. března 2004, Parlament tvrdí, že žalobci nebylo nahlédnutí nikdy zamítnuto a že žalobce může i nadále tohoto práva využít, jak mu bylo oznámeno v dopise ze dne 31. března 2004 (viz bod 55 výše).

Závěry Soudu

- 118 Podle obecné zásady dodržování práv obhajoby musí mít osoba, proti níž je vedeno řízení ze strany správního orgánu Společenství, možnost vyjádřit se ke všem dokumentům, které tento orgán proti ní hodlá použít. V rozsahu, v jakém žalobci tato možnost nebyla přiznána, nesmí být dokumenty, které nebyly zpřístupněny, brány v úvahu jako důkazní prostředky. Toto vyloučení některých dokumentů použitých správním orgánem by nicméně mělo význam pouze tam, kde by vytýkané skutečnosti mohly být prokázány pouze odkazem na tyto dokumenty (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 18. listopadu 1999, *Tzoanos v. Komise*, C-191/98 P, Recueil, s. I-8223, bod 34; rozsudek Soudu ze dne 3. července 2001, *E v. Komise*, T-24/98 a T-241/99, Recueil FP s. I-A-149 a II-681, bod 92). Soudu přísluší prozkoumat, zda odepření zpřístupnění dokumentů označených žalobcem mohlo ovlivnit v jeho neprospěch průběh řízení a obsah napadeného rozhodnutí (výše uvedený rozsudek *E v. Komise*, bod 93).
- 119 Mimo to je na zvážení Soudu, zda v rámci řízení o žalobě podané proti rozhodnutí, kterým se končí správní řízení, nařídí organizační procesní opatření a zajistí úplné zpřístupnění spisu za účelem posouzení, zda odepření zpřístupnění dokumentu může být na újmu obhajobě žalobce (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, *Aalborg Portland a další v. Komise*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, bod 102).
- 120 Pokud jde o konzultaci s kvestory ze dne 14. ledna 2004, Parlament předložil v rámci organizačních procesních opatření příslušný záznam. Žalobce se nijak nevyjádřil ke způsobu, jakým odepření zpřístupnění tohoto dokumentu mohlo být na újmu jeho obhajobě a ovlivnit v jeho neprospěch výsledek správního řízení. Jedinou výtkou, kterou žalobce vznesl ohledně této zprávy, je, že na rozdíl od toho, co generální

tajemník sdělil kvestorům během této konzultace, žalobce nikdy neuznal a naopak vždy popíral názor Parlamentu, podle kterého mu měla být dotčená částka vyplacena neoprávněně. V tomto ohledu stačí poukázat na to, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno na základě uznání ze strany žalobce, nýbrž na základě výsledku auditu a dokladů, které žalobce následně předložil (viz body 39 a 41 výše). Je třeba v tomto rámci poukázat na to, že konzultace s kvestory nezavazuje generálního tajemníka jako schvalující osobu orgánu ve věcech zjištění pohledávky, založené na nepředložení dokladů prokazujících použití parlamentních příspěvků způsobem, který je v souladu s pravidly NPP. V důsledku toho nebylo odepření zpřístupnění zprávy o konzultaci s kvestory ze dne 14. ledna 2004 takové povahy, aby jím došlo k porušení žalobcových práv obhajoby.

¹²¹ Mimoto z judikatury vyplývá, že tvrdí-li dotyčný orgán, že neexistuje dokument, o jehož zpřístupnění bylo požádáno, platí domněnka, že takový dokument skutečně neexistuje. Nicméně se jedná o domněnku vyvratitelnou, kterou může žalobce vyvrátit jakýmkoli prostředkem na základě relevantních a shodujících se indicií (viz rozsudek Soudu ze dne 25. října 2002, *Tetra Laval v. Komise*, T-5/02, Recueil, s. II-4381, bod 95 a uvedená judikatura).

¹²² Parlament odpověděl na písemné dotazy Soudu, že generální tajemník po vydání rozhodnutí ze dne 8. dubna 2002 nesepsal žádnou zprávu určenou kvestorům. Jelikož žalobce nepředložil žádné relevantní a shodující se indicie způsobilé zpochybnit toto tvrzení, je namíste jeho argumentaci odmítnout.

¹²³ Navíc podle odpovědí Parlamentu na písemné dotazy Soudu neexistuje ani žádný spis, který by vedl k vydání rozhodnutí předsednictva ze dne 12. února

2003. Žalobce nepředložil žádné argumenty zpochybňující toto tvrzení Parlamentu.

- 124 Pokud jde o výtku žalobce, podle které byl slyšen až po konzultaci generálního tajemníka s kvestory, takže tito nemohli vzít v úvahu jeho připomínky, je namíste připomenout, že jelikož konzultace s kvestory nezavazuje generálního tajemníka, pokud jde o jeho rozhodnutí o tom, jaké důsledky je třeba vyvodit z nepředložení dokladů, skutečnost, že byl žalobce slyšen až po uvedené konzultaci, nebyla takové povahy, aby porušila jeho práva obhajoby.
- 125 Pokud jde o argumenty žalobce týkající se nedoručení záznamu o jednáních předsednictva a výsledků hlasování, je třeba poukázat na to, že tím, že se nevztahují k napadenému rozhodnutí, jde o listiny bez jakékoli relevance, z čehož vyplývá, že se žalobce nemůže účinně dovolávat tohoto nedoručení (viz obdobně rozsudek Aalborg Portland a další v. Komise, bod 119 výše, bod 126). Třetí žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení pravidel doručování rozhodnutí

Argumenty účastníků řízení

- 126 Podle žalobce mu bylo rozhodnutí ze dne 12. února 2003, které představuje základ pro mandát udělený generálnímu tajemníkovi, doručeno až na základě jeho žádosti.

Žalobce rovněž uvádí, že rozhodnutí vyplývající z konzultace s kvestory ze dne 14. ledna 2004 mu nebylo doručeno vůbec.

127 Žalobce uplatňuje, že povinnost orgánů doručit každé rozhodnutí dotýkající se práv nebo zájmů dotčených osob a poučit o opravných prostředcích a příslušných lhůtách vyplývá z obecných zásad práva Společenství a z průvodce povinnostmi úředníků a zaměstnanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2000, C 97, s. 1, dále jen „průvodce povinnostmi“). Poukazuje na to, že bod A6 části III tohoto průvodce povinnostmi upřesňuje, že „[j]e-li možné rozhodnutí napadnout opravným prostředkem, musí toto být jasně uvedeno spolu se všemi informacemi nezbytnými k uplatnění takového opravného prostředku“.

128 Parlament uvádí, že při neexistenci skutečného rozhodnutí ze dne 12. února 2003 dotýkajícího se žalobce mu nebylo co doručovat, a nebylo tedy namístě uvádět lhůty a opravné prostředky. Co se týče průvodce povinnostmi, Parlament uplatňuje nepřipustnost argumentace žalobce z důvodu, že ji poprvé formuloval ve své replice. Mimoto by případná povinnost uvést lhůty a opravné prostředky (popíraná Parlamentem) byla beztak splněna dopisy generálního tajemníka ze dne 16. dubna 2003 a ze dne 31. března 2004 (viz body 43 a 55 výše). Parlament rovněž uplatňuje, že se zmíněný bod průvodce povinnostmi týká pouze vztahů mezi orgánem a občany, a nikoli vztahů s jeho členy.

Závěry Soudu

129 Co se týče doručení rozhodnutí předsednictva ze dne 12. února 2003, postačí uvést, že nepředstavuje ani napadené rozhodnutí, ani jeho právní základ, a že v každém

případě bylo doručeno žalobci faxem ze dne 20. února 2003. Za těchto okolností je skutečnost, že k tomuto doručení došlo na základě žádosti žalobce, nerelevantní.

- 130 Pokud jde o doručení výsledku konzultace s kvestory ze dne 14. ledna 2004, tento argument představuje žalobní důvod shodný s tím, na který se žalobce odvolával v rámci žalobního důvodu vycházejícího z porušení práv obhajoby, který již byl zamítnut.
- 131 V poslední řadě, pokud jde o poučení o lhůtách a opravných prostředcích v napadeném rozhodnutí, je namístě poukázat na to, že žádné výslovné ustanovení práva Společenství neukládá orgánům obecnou povinnost informovat adresáty aktů o možnostech podání žalob ani o lhůtách, ve kterých mohou být podány (usnesení Soudního dvora ze dne 5. března 1999, *Guérin automobiles v. Komise*, C-153/98 P, Recueil, s. 1441, body 13 a 15; rozsudek Soudu ze dne 24. února 2000, *ADT Projekt v. Komise*, T-145/98, Recueil, s. II-387, bod 210). Pokud jde o povinnosti, které na sebe vzal orgán přijetím průvodce povinnostmi, neuvedení možnosti podat žalobu v napadeném rozhodnutí může skutečně zakládat porušení povinností uložených uvedeným průvodcem (viz obdobně usnesení Soudu ze dne 21. března 2002, *Laboratoire Monique Rémy v. Komise*, T-218/01, Recueil, s. II-2139, bod 25). Nicméně nedodržení takové povinnosti nepředstavuje porušení formálních náležitostí, kterým by byla dotčena legalita napadeného rozhodnutí. Z toho vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod je třeba zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu, vyplývajícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumenty účastníků řízení

- 132 Žalobce uplatňuje, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno v tom, že neuvádí, v čem je spatřován nesoulad dokladů, které předložil generálnímu

tajemníkovi během řízení, s pravidly NPP. Dále zdůrazňuje, že zaplacení některých dluhů by bylo možné provést až po vrácení částky zadržené francouzskými úřady. Z toho údajně vyplývá, že požadavek na předložení dokladů prokazujících zánik jeho povinností je nedostatečně odůvodněn, vzhledem k tomu, že nedošlo k popření jejich existence.

- 133 Podle Parlamentu napadené rozhodnutí uvádí částku, která má být vrácena, důvod jejího vrácení, jakož i podrobnosti výpočtu uvedené částky. Parlament navíc připomíná, že požadavky na odůvodnění jsou obecně nižší v případě, kdy byl zúčastněný úzce spjat s procesem vytváření rozhodnutí a je mu z auditorské zprávy, na kterou odkazuje napadené rozhodnutí a která mu byla doručena, znám důvod, pro který se orgán domnívá, že není jeho povinností přičíst sporné náklady na vrub rozpočtu.

Závěry Soudu

- 134 Je třeba připomenout, že odůvodnění musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, který akt vydal, tak aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudky Soudního dvora ze dne 6. července 2000, *Eridania*, C-289/97, Recueil, s. I-5409, bod 38, a ze dne 14. března 2002, *Itálie v. Rada*, C-340/98, Recueil, s. I-2663, bod 58).
- 135 Mimo to může být rozhodnutí považováno za dostatečně odůvodněné, odkazuje-li na auditorskou zprávu předanou žalobci (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 24. dubna 1996, *Industrias Pesqueras Campos a další v. Komise*, T-551/93, T-231/94

až T-234/94, Recueil, s. II-247, body 142 až 144, a ze dne 17. září 2003, Stadtsportverband Neuss v. Komise, T-137/01, Recueil, s. II-3103, body 52 až 58).

- 136 V projednávaném případě odkazuje napadené rozhodnutí výslovně na audit provedený v prosinci 2002. Kopie zprávy z tohoto auditu byla předána žalobci dopisem generálního finančního ředitele Parlamentu ze dne 9. ledna 2003. Žalobce písemně předložil svoje připomínky k této zprávě (viz body 34 a 37 výše). Stejně tak napadené rozhodnutí odkazuje na doklady předložené žalobcem po auditu a na měsíční splátky ve výši 3 000 eur dluhu ve výši 58 155,82 eur. Za těchto okolností musí být výslovný odkaz na auditorskou zprávu doručenou žalobci považován za dostačující z hlediska požadavků na odůvodnění napadeného rozhodnutí (rozsudek *Industrias Pesqueras Campos a další v. Komise*, bod 135 výše, bod 144).
- 137 Mimo to byl žalobce skutečně úzce spjat s procesem vytváření napadeného rozhodnutí a jsou mu z auditorské zprávy a z dokladů, které sám přeložil Parlamentu, známy skutkové okolnosti, o které se generální tajemník při stanovení přesné výše dluhu opřel (viz body 37, 39, 41 a 51 výše).
- 138 Argumenty týkající se skutečnosti, že nebyly vzaty v úvahu některé doklady, se netýkají existence nebo dostatečnosti odůvodnění, nýbrž opodstatněnosti odůvodnění, která spadá do legality napadeného rozhodnutí po meritorní stránce (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 22. března 2001, *Francie v. Komise*, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 35), a budou tedy prozkoumány v rámci osmého žalobního důvodu. Z výše uvedeného vyplývá, že pátý žalobní důvod je třeba zamítnout.

K šestému žalobnímu důvodu, vyplývajícímu z porušení zásady rovnosti a nediskriminace

Argumenty účastníků řízení

- 139 Žalobce zdůrazňuje, že ačkoli nebyl obviněn ze zneužití obdobného těm, která pravidelně konstatoval zejména Účetní dvůr, opatření, která vůči němu byla přijata, jsou bezprecedentní. Toto údajně představuje porušení zásady rovnosti a nediskriminace.
- 140 Parlament odpovídá, že případná nebo existující zneužití jsou předmětem vyšetřování vedeného generálním tajemníkem a již vedla k inkasu neoprávněně vyplacených částek.

Závěry Soudu

- 141 Z judikatury vyplývá, že dodržování zásady rovnosti zacházení musí být slučitelné s dodržováním zásady legality, podle které se nikdo nemůže ve svůj prospěch dovolávat protiprávnosti spáchané ve prospěch jiného (rozsudky Soudního dvora ze dne 9. října 1984, Witte v. Parlament, 188/83, Recueil, s. 3465, bod 15; ze dne 4. července 1985, Williams v. Účetní dvůr, 134/84, Recueil, s. 2225, bod 14, a Itálie v. Rada, bod 134 výše, body 87 až 93).
- 142 Proto i za předpokladu, že by žalobcem vznesené výtky o protiprávnostech spáchaných ve prospěch jiných poslanců z důvodu neexistující nebo nedostatečné kontroly používání parlamentních příspěvků byly opodstatněné, z toho žalobci nemůže vzniknout žádný prospěch. Šestý žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.

K sedmému žalobnímu důvodu, vyplývajícímu ze zneužití pravomoci

Argumenty účastníků řízení

- ¹⁴³ Podle žalobce existují v projednávaném případě objektivní, relevantní a shodující se indicie ukazující na to, že předsednictvo zahájilo řízení z čistě politických pohnutek pod tlakem mluvčích dvou španělských politických skupin. Tito údajně požádali tři španělské místopředsedy, aby v předsednictvu postupovali proti žalobci.
- ¹⁴⁴ Parlament namítá, že předsednictvo nepřijalo ohledně žalobce žádné rozhodnutí, a tudíž je jím předkládaná argumentace nerelevantní. Navíc prvky, které měl Parlament k dispozici, odůvodňovaly zahájení vyšetřování v této věci.

Závěry Soudu

- ¹⁴⁵ Z judikatury vyplývá, že akt je postižen zneužitím pravomoci pouze tehdy, když na základě objektivních, relevantních a shodujících se indicií vyjde najevo, že byl vydán za vylučným nebo alespoň rozhodujícím účelem dosažení jiných cílů než uvedených nebo za účelem obejít zvláštní postup stanovený ve Smlouvě pro případ vzniku okolností projednávaného případu (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. listopadu 1990, Fedesa a další, C-331/88, Recueil, s. I-4023, bod 24, a ze dne 14. května 1998, Windpark Groothusen v. Komise, C-48/96 P, Recueil, s. I-2873, bod 52).

146 Žalobce takové indicie nepředložil. Je třeba připomenout, že žalobce obdržel až do okamžiku zadržení celkovou částku ve výši 495 891,31 eur z titulu nákladů a parlamentních příspěvků. Zadržení značné části tohoto obnosu (200 304 eur), pocházející podle tvrzení žalobce od Parlamentu, nemohlo než vzbudit pochybnosti o souladu použití značné části nákladů a příspěvků vyplacených žalobci s pravidly NPP. Zahájení vyšetřování bylo tedy odůvodněné. Sedmý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K osmému žalobnímu důvodu, vyplývajícímu z chyb při posuzování dokladů předložených generálnímu tajemníkovi

Argumenty účastníků řízení

147 Žalobce uplatňuje, že se Parlament dopustil zjevně nesprávného posouzení tím, že nevezal v úvahu skutečnost, že žalobce nebyl schopen předložit některé dokumenty ze svého účetnictví, neboť jeho pokladník byl zadržen a mnohé účetní dokumenty byly zabaveny, stejně jako částka 200 304 eur. Podle žalobce tato částka pocházela výhradně od Parlamentu.

148 Neochota vzít v úvahu několik kategorií nákladů bez uvedení, v čem je spatřován jejich rozpor s pravidly NPP, rovněž představuje z hlediska žalobce zjevně nesprávné posouzení. Náklady, které podle generálního tajemníka nemohly být doloženy řádnými účetními doklady, by mohly být předmětem paušálního vyčíslení. Žalobce v tomto ohledu připomíná svůj dopis ze dne 6. února 2003 adresovaný generálnímu tajemníkovi (viz bod 39 výše), který obsahoval nové vyúčtování, podle kterého činily

odůvodněné výdaje z titulu příspěvků na sekretariát od této chvíle 191 860 eur, a to 138 741 eur odůvodněných doklady přiloženými k uvedenému dopisu, ke kterým se přičítá 53 119 eur již odůvodněných v auditu, takže výsledná částka, kterou zbývá vrátit Parlamentu, činí 50 722 eur.

- 149 Přesněji se žalobce domnívá, že částky odpovídající mzdovým nedoplatkům (67 340 eur) a nedoplatkům na sociálním zabezpečení (26 054 eur) měl generální tajemník vzít v úvahu, jelikož tyto dluhy budou uhrazeny, jakmile bude zadržaná částka vrácena. Mimoto žalobce zpochybňuje odmítnutí Parlamentu vzít v úvahu částky týkající se paušálních osobních nákladů (27 600 eur), přičemž by tyto částky mohly být potvrzeny jinými prostředky, stejně tak jako náklady na mobilní telefony, vypočítané na základě extrapolace (4 800 eur).
- 150 Stejně tak i odmítnutí vzít v úvahu řadu dokladů a faktur týkajících se nákladů na bydlení žalobce a jeho asistentů, znějících na částku 63 308,64 eur, a nákladů týkajících se mzdových nedoplatků, u nichž byl pracovním soudem v San Sebastián žalobce shledán dlužníkem (50 865,43 eur, viz bod 45 výše), má údajně představovat zjevně nesprávné posouzení.
- 151 Během jednání žalobce upřesnil, že si pan Gorrotxategi ponechá 100 000 eur ze zadržovaných 200 304, neboť tuto částku coby správce financí žalobci poskytl jako zálohu, aby byl schopen splnit své závazky vůči svým asistentům. Navíc částka, u níž byl soudem v San Sebastián shledán dlužníkem ve vztahu ke svým asistentům, má být zaplacená ze zadržovaných peněz.

- 152 Parlament předběžně uvádí, že potvrzení vydané na žádost žalobce (viz body 32 a 33 výše) pouze eviduje platby provedené ve prospěch jeho bankovních účtů a ve prospěch osoby plátce z titulu jednotlivých parlamentních příspěvků, a nevztahuje se na zadrženou částku.
- 153 Parlament uvádí, že neexistuje žádný vztah mezi inkasem 200 304 eur a předložením dodatečných dokladů, jelikož se zadržená částka týká pozdějšího období než toho, ve kterém měly být příspěvky použity v souladu s pravidly NPP. Byly to tedy jak neexistence dokladů, tak i značný obnos na běžném účtu, které vedly Parlament k myšlence, že tyto částky nebyly použity za účelem splnění závazků sjednaných v souladu s pravidly NPP.
- 154 Podle Parlamentu z auditorské zprávy vyplynulo porušení pravidel NPP ze strany žalobce. Žalobce navíc údajně sám uznal, že nesplnil některé svoje závazky vůči svým asistentům. Parlament ostatně popírá důkazní hodnotu žalobcem uplatňovaných skutečností, pokud jde o smír týkající se nedoplatků žalobcových asistentů (viz bod 149 výše) a důkazní hodnotu dokladů předložených během řízení.
- 155 Parlament zdůrazňuje, že pohledávky asistentů uplatněné žalobcem nemohly být vzaty v úvahu, jelikož podle auditorské zprávy byly dotčené smlouvy uzavřeny mezi asistenty a EH/B, což bylo také zdůrazněno Španělským královstvím.
- 156 Nakonec Parlament prohlašuje, jak je upřesněno v bodě 3 napadeného rozhodnutí, že je připraven vzít v úvahu dodatečné doklady, které mu žalobce bude schopen předložit.

Závěry Soudu

- 157 Na úvod je třeba poukázat na to, že podle systému zavedeného pravidly NPP poslanec, který pověřil plátce správou částek vyplacených z titulu příspěvků na parlamentní asistenci, musí být schopen předložit doklady odůvodňující jejich použití v souladu se smlouvami, které uzavřel se svými asistenty. Nemožnost předložit doklady odůvodňující náklady na mzdy asistentů nebo jakékoli jiné náklady uplatnitelné podle pravidel NPP může mít za následek pouze povinnost vrátit odpovídající částky Parlamentu. Každá částka, u níž není doklady prokázáno její použití v souladu s pravidly NPP, totiž musí být považována za neoprávněně vyplacenou. Je tedy na zúčastněném, který správě předložil doklady k prokázání použití obdržенých prostředků, aby před Soudem k podpoře své žaloby tvrdil a dokázal, že se správa dopustila pochybení tím, že je odmítla vzít v úvahu.
- 158 V tomto rámci nelze přijmout žalobcův argument týkající se obtíží, kterým musel čelit v důsledku zatčení svého pokladníka a zabavení velkého množství dokumentů. Žalobce v tomto ohledu v odpovědi na písemný dotaz Soudu upřesnil, že jediným dokumentem zabaveným francouzskými úřady byl odpočet z výběru částky 210 354 eur vydaný Banque Bruxelles Lambert osobě oprávněně disponovat s prostředky na běžném účtu. Žalobce si u bankovní agentury opatřil jeho kopii a tuto předložil Soudu. Proto je skutečnost, že byl žalobce nucen znovu sestavit svoje účetnictví bez pomoci svého pokladníka, nerelevantní.
- 159 Co se týče paušálního vyčíslení nákladů, pro které se žalobce vyslovuje, toto nemůže být přijato. Je nesporné, že úhrada závazků krytých příspěvků na sekretariát musí být prokázána doklady, které poskytují všechny skutečnosti potřebné k provedení následné kontroly (přesná výše částek, data úhrad, informace o dlužníkovi a o věřiteli, právní důvod platby atd.). Paušální vyčíslení, které ostatně žádné ustanovení neupravuje, takovou možnost nedává.

- 160 Co se týče vrácení částky 200 304 eur zabavené ve Francii, a konkrétněji argumentu žalobce, podle kterého měl Parlament vzít v úvahu skutečnost, že předložení části dokumentace závisí na jejím vrácení, tento argument nelze přijmout.
- 161 Žalobce se totiž pokouší dokázat, že dluží některé částky osobám odměňovaným ze záloh na příspěvky na sekretariát, a uplatňuje, že z tohoto důvodu měl Parlament vzít v úvahu uvedené částky jako řádně odůvodněné. V tomto ohledu odkazuje na mzdové nedoplatky (67 340 eur) a na nedoplatky na sociálním zabezpečení (26 054 eur) a zdůrazňuje, že tyto dluhy budou uhrazeny, jakmile bude zabavená částka vrácena.
- 162 Přitom skutečnost, že žalobce dluží určité částky osobám, kterým je určen příspěvek na sekretariát, ho nemůže zbavit povinnosti předložit doklady prokazující zánik jeho závazků. V opačném případě by poslanec mohl získat příspěvek, aniž by zaplatil částky určené poskytovatelům služeb, a následně zbavit Parlament možnosti jakékoli kontroly tak, že by předložil jakýkoli důkaz o existenci jeho dluhu vůči těmto poskytovatelům služeb.
- 163 Z toho vyplývá, jak již bylo uvedeno, že Parlament musí kontrolovat existenci dokladů prokazujících použití prostředků v souladu s pravidly NPP. Navíc Parlament nemůže mít povinnost zbavit žalobce povinnosti předložit doklady, které byly zabaveny, když za toto zabavení neodpovídá. Je to totiž poslanec, kdo nese od chvíle vyplacení příspěvku rizika vyplývající z jeho vlastní správy. Parlament ostatně prohlásil, že je připraven vzít v úvahu doklady týkající se zaplacení dluhů, na které

žalobce odkazuje. Parlament tedy vzal v úvahu zabavení provedené ve Francii a nabízí žalobci možnost doložit částky vynaložené z titulu parlamentních příspěvků.

164 Co se týče odmítnutí Parlamentu vzít v úvahu částky týkající se paušálů na osobní náklady (27 600 eur), přičemž by podle žalobce tyto částky mohly být potvrzeny jinými prostředky, stačí poukázat na to, že žalobce uvedené prostředky neupřesňuje. Pokud jde o náklady na mobilní telefony, je třeba poukázat na to, že z důvodů uvedených v bodě 159 výše navrženou extrapolaci nelze připustit jako metodu prokazování výdajů v rámci pravidel NPP.

165 Pokud jde o rozhodnutí pracovního soudu v San Sebastián, na které se žalobce odvolává jako na důkaz svého dluhu (ve výši 50 865,43 eur) vůči svým asistentům, je namístě zdůraznit, že se nejedná o akt vydaný soudním orgánem, nýbrž o rozhodnutí správní povahy vydané smírčím orgánem soudního odboru baskické vlády a založené na dohodě mezi žalobcem a jeho asistenty. V každém případě tento akt neprokazuje zánik dluhu žalobce vůči jeho asistentům, a není tedy řádným dokladem (viz body 162 a 163 výše). Pro úplnost se uvádí, že smlouva uzavřená v rámci smírčího řízení, jako je ta, která zakládá výše zmíněné rozhodnutí, ve skutečnosti nijak neprokazuje existenci pohledávky. Parlament tedy ke snížení dluhu oprávněně požadoval dokumenty prokazující zaplacení těchto nedoplateků asistentům.

166 Žalobce tvrdí, že částka ve výši 63 308,64 eur měla být považována za odůvodněnou z titulu nákladů na domácnost. Tyto náklady údajně nesla EH/B, která na základě smlouvy uzavřené s žalobcem srážela paušální částku 600 eur ze mzdy každého z asistentů. Tato částka podle žalobce tvoří pohledávku EH/B (viz body 45 a 150 výše).

- 167 V tomto ohledu postačí poukázat na to, že z již vyložených důvodů nelze neuhrazený dluh vzít v úvahu jako doložený výdaj. V důsledku výše uvedeného Parlament oprávněně odmítl vzít tento prvek v úvahu.
- 168 Z výše uvedeného vyplývá, že odmítnutí generálního tajemníka vzít v úvahu výše zmíněné doklady předložené žalobcem není stíženo vadou. Z toho plyne, že osmý žalobní důvod je třeba zamítnout.
- 169 Vzhledem k zamítnutí tří posledních částí prvního žalobního důvodu a všech následujících žalobních důvodů (od druhého do osmého) je třeba zrušit napadené rozhodnutí pouze v rozsahu, v němž stanoví, že inkaso pohledávky za žalobcem bude provedeno započtením.

K nákladům řízení

- 170 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Soud může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. V projednávaném případě s ohledem na částečné zrušení napadeného rozhodnutí a na zamítnutí většiny žalobních důvodů uplatněných žalobcem je namíste rozhodnout, že každý účastník ponese vlastní náklady.
- 171 Podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 24. února 2004 o inkasu částek vyplacených žalobci z titulu nákladů a parlamentních příspěvků se zrušuje v rozsahu, v němž stanoví, že inkaso pohledávky za žalobcem bude provedeno započtením.**
- 2) **Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**
- 3) **Žalobce, Parlament a Španělské království ponесou vlastní náklady.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. prosince 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

J. Pirrung